

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ  
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS  
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ  
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL  
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN  
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS  
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ  
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES  
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES  
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH  
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE  
EIROPAS KOPIENU TIESA



EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS  
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA  
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ  
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN  
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH  
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS  
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE  
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV  
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI  
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN  
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Служба „Преса и информация“

**ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 51/08**

10 юли 2008 година

Решение на Съда по дело C-33/07

*Ministerul Administrației și Internelor - Direcția Generală de Pașapoarte București/Jipa*

**НАЦИОНАЛНИТЕ ОГРАНИЧЕНИЯ НА ПРАВОТО НА СВОБОДНО ДВИЖЕНИЕ  
ТРЯБВА ДА СЕ ОСНОВАВАТ НА ЛИЧНОТО ПОВЕДЕНИЕ НА ГРАЖДАНИТЕ И  
ДА ЗАЧИТАТ ПРИНЦИПА НА ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ**

*Това поведение трябва да представлява истинска, настояща и достатъчно сериозна  
заплаха, която засяга някой от основните интереси на обществото*

Г-н Јіра напуска Румъния на 10 септември 2006 г., за да отиде в Белгия. На 26 ноември 2006 г. поради положението си на „незаконно пребиваващ“ в тази държава-членка той е репатриран в Румъния по силата на Споразумение за реадмисия<sup>1</sup>, подписано между двете страни.

Tribunalul Dâmbovița е сезиран с искане на Ministerul Administrației și Internelor - Direcția Generală de Pașapoarte București (Министерство на администрацията и вътрешните работи — Генерална дирекция „Паспорти“, Букурещ) за постановяване на мярка, с която на г-н Јіра се забранява да пътува до Белгия за срок, който може да бъде с продължителност до три години.

При тези обстоятелства Tribunalul Dâmbovița иска Съдът да установи дали общностното право и по-конкретно директивата относно правото на европейските граждани да се движат и да пребивават свободно на територията на Европейския съюз<sup>2</sup> не допуска румънската правна уредба, която позволява да се ограничи правото на гражданин на дадена държава-членка да пътува до територията на друга държава-членка, по-специално на основание че преди това той е бил репатриран оттам, тъй като е бил „незаконно пребиваващ“.

<sup>1</sup> Споразумение от 1995 г. между правителствата на Кралство Белгия, Великото херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия и правителството на Румъния за реадмисия на незаконно пребиваващи лица

<sup>2</sup> Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56 и поправка, ОВ L 229, стр. 35)

На първо място, Съдът посочва, че в качеството си на румънски гражданин, г-н Јіра се ползва със статута на гражданин на Съюза и следователно може да се позовава на присъщите за този статут права, по-специално на правото да се движи и да пребивава свободно на територията на държавите-членки, включително и по отношение на своята държава-членка на произход. Съдът напомня, че правото на свободно движение включва както правото на гражданите на Европейския съюз, които притежават валидна карта за самоличност или паспорт да влизат в държава-членка, различна от тази, от която произхождат, така и правото да напускат последната.

Това право обаче не е безусловно, а може да бъде придружено с ограничения и условия, предвидени от Договора, по-конкретно по съображения, свързани с обществения ред или обществената сигурност. Съдът напомня, че държавите-членки са компетентни да определят изискванията, свързани с обществения ред и обществената сигурност според националните си нужди. В общностния контекст обаче тези изисквания следва да се разбират в тесен смисъл, така че обхватът им не може да бъде определян едностранно от всяка от държавите-членки, без контрол от страна на институциите на Европейската общност.

Съдът допълва, че такова очертаване означава по-специално, че за да са обосновани, мерките, приети по съображения, свързани с обществения ред или обществената сигурност, трябва да се основават изключително на личното поведение на въпросното лице, като не се приемат мотиви, които са изолирани от конкретния случай и които се основават на съображения за обща превенция. Съдът уточнява, че дадена рестриктивна мярка трябва да бъде приета в светлината на съображенията, свързани със защитата на обществения ред и на обществената сигурност на държавата-членка, която я приема. Поради това мярката не може да се основава изключително на мотиви, на които се позовава друга държава-членка, за да обоснове решение за извеждане на гражданин на Общността от територията на последната държава. Това съображение обаче не изключва възможността такива мотиви да могат да бъдат взети предвид при преценката, извършена от компетентните национални органи, за приемането на мярката, ограничаваща свободното движение.

Като напомня, че националната юрисдикция следва да извърши необходимите проверки, Съдът посочва, че в настоящия случай румънските власти явно се основават единствено на мярката за репатриране, като се изключва всякаква конкретна преценка на личното поведение на г-н Јіра и без позоваване на каквато и да е заплаха, която той би представлявал за обществения ред или обществената сигурност.

Съдът заключава, че **общностното право допуска национална правна уредба, която позволява да се ограничи правото на гражданин на дадена държава-членка да пътува до територията на друга държава-членка, по-специално на основание че бил „незаконно пребиваващ“, при условие че са изпълнени определени изисквания. От една страна, личното поведение на този гражданин трябва да представлява истинска, настояща и достатъчно сериозна заплаха, която засяга някой от основните интереси на обществото. От друга страна, е необходимо предвидената рестриктивна мярка да може да гарантира осъществяването на преследваната с нея цел и да не надхвърля необходимото за нейното постигане.**

Съдът допълва, че препращащата юрисдикция следва да провери дали е такъв случаят по делото, с което е сезирана.

*Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.*

*Езици, на които е преведен документът: BG, ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, NL, PL, RO, SK, SL*

*Пълният текст на решението е достъпен на интернет страницата на Съда:*

*<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=BG&Submit=rechercher&numaff=C-33/07>*

*По принцип справка може да се направи в деня на произнасянето, след 12 часа централноевропейско време.*

*За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова*

*Тел.: (00352) 4303 3708 Факс: (00352) 4303 4719.*